

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie E. C.

skazanej za czyn z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

w dniu 20 sierpnia 2024 r.

wniosku skaranej

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem

Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 21 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 436/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 26 lipca 2023 r., sygn. akt III K 137/22,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku skaranej o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2024 r. do Sądu Najwyższego przekazano pisma skaranej z dnia 21 maja 2022 r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 436/23 oraz o wyznaczenie jej obrońcy z urzędu w postępowaniu wznowieniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec oczywistej bezzasadności wniosku skazanej należało odmówić jego przyjęcia.

Zgodnie z przepisem art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Co istotne i co należy wyraźnie podkreślić, w trybie art. 545 § 3 k.p.k. sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku i nie bada także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Wskazana w tym przepisie możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności, dotyczy zarówno przypadków, gdy we wniosku podniesiono okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie, jak i przypadków, gdy w sposób oczywisty, wniosek ten oparty został na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego.

Analiza przedmiotowego wniosku pozwala stwierdzić, że żadna ze wskazanych w nim okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych we wcześniej wspomnianych przepisach, a podnoszone przez skazaną kwestie dotyczą tylko postępowania dowodowego, a w szczególności rzekomych błędów w sposobie ich gromadzenia, co miało przecież miejsce na etapie postępowania przygotowawczego. Warto dodać, że w swoim piśmie skazana wprost wskazała na brak narzędzia zbrodni, odcisków palców, poszlak oraz zeznań świadków wskazujących na jej sprawstwo, dodając, że jest niewinna. Rzecz w tym, że z uwagi na specyfikę postępowania wznowieniowego sąd rozpoznający wniosek o wznowienie postępowania karnego nie dokonuje na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności poczynionych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku skazującego, gdyż jego obowiązkiem jest jedynie zweryfikowanie czy okoliczności podane we wniosku o wznowienie, wskazują na znaczne prawdopodobieństwo wadliwości tego wyroku. Postępowanie wznowieniowe nie może polegać na ponownej kontroli dotychczas przeprowadzonego postępowania. Kontrola materiału dowodowego dotychczas zebranego w sprawie może mieć miejsce tylko wtedy, gdy nowe fakty - wynikające

najczęściej z nowych dowodów – przeczą dotychczas zebranym dowodom i ustalonym na ich podstawie faktom; to wtedy zachodzi konieczność oceny tych dowodów w zestawieniu z nowymi okolicznościami wynikającymi z nowych dowodów. Taka okoliczność nie zachodzi jednak w tej sprawie, albowiem nie ma we wniosku skazanej informacji o nowych faktach lub dowodach.

Warto przy tym zważyć, że zagadnienia związane z oceną materiału dowodowego i ustaleń co do sprawstwa skazanej, a także i wysokości wymierzonej jej kary, były przedmiotem wywiedzionej w tej sprawie apelacji obrońcy, a w wyniku jej rozpoznania Sąd Apelacyjny we Wrocławiu utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

W takiej sytuacji należało stwierdzić, że żadna z okoliczności wskazanych przez skazaną nie mogła powodować podjęcia czynności wznowieniowych i stąd konieczność odmowy przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[PGW]

[ms]